dne, kdy velká věc sjednocení naší vlasti se stane skutečností. Je též bojem za obhájení čistoty marxismu-leninismu v otázce vesnice, za prokázání velké životnosti tohoto učení, za prokázání opravdových předností socialistického způsobu hospodaření na vesnici.

Dokud budeme mít zocelenou marxisticko-leninskou stranu a silnou moc dělnické třídy, pokrokové socialistické zřízení a mocnou nezávislou ekonomickou základnu, dokud budou dělníci, rolníci a všechen náš lid kráčet vpřed, pevně semknut kolem naší strany, budeme v tomto boji určitě vítězi. Naše strana a lid dosáhne nových velkých vítězství na frontě vesnice stejně jako na všech ostatních frontách budování socialismu.

POSILUJME VŠESTRANNĚ REVOLUČNÍ SÍLY PRO USKUTEČNĚNÍ VELKÉHO DÍLA SJEDNOCENÍ VLASTI

Závěrečný projev na 8. plenárním zasedání ústředního výboru Korejské strany práce 4. volebního období
27. února 1964

Po několik dní jsme projednávali otázky, které mají velký význam pro rozvoj revoluce v naší zemi, takové, jako je otázka socialistické vesnice, situace v jižní Koreji a otázka sjednocení vlasti, otázka posílení práce v různých vrstvách lidových mas.

Pro vyřešení těchto otázek bude třeba, abychom podle směrnic vytyčených stranou po dlouhou dobu soustavně rozvíjeli energický boj. Budeme muset vyvinout neutuchající úsilí, abychom důkladně prostudovali usnesení přijatá tímto plenárním zasedáním a abychom splnili úkoly, vytyčené stranou.

Ze tří otázek, které se na zasedání projednávaly, se poněkud šířeji zmíním jen o otázce sjednocení naší vlasti.

1. O třech revolučních silách pro uskutečnění sjednocení vlasti

Jak jste, soudruzi, správně provedli rozbor problematiky v referátech i v diskusi, vyvíjí se dnes situace v jižní Koreji příznivě pro naši velkou revoluční věc. Koloniální nadvláda amerického imperialismu v jižní Koreji prochází stále hlubší krizí a revoluční uvědomění lidu se denně zvyšuje. V širokých lidových masách

jižní Koreje postupně klíčí silné bojovné vědomí, jehož náplní je podpora správné linie a politiky naší strany a vlády republiky, zaměřené na dosažení sjednocení a nezávislosti vlasti, a odpor proti politice koloniálního lupičství, provozovaného americkým imperialismem, a proti vlastizrádné činnosti loutkových vládců. To je velmi dobrá věc.

Avšak to je jen objektivní stránka vývoje revoluční situace v jižní Koreji a jen jedna stránka rostoucích revolučních sil. Abychom se všestranně a důkladně obeznámili se současnou situací, je třeba vedle objektivních faktorů počítat i se subjektivním faktorem a vedle situace revolučních sil je nutno konkrétně znát i postup proměn kontrarevolučních sil. Zejména v případě jižní Koreje, kde se přímo uhnízdily mocné cizí agresivní síly, je pro správné posouzení poměru sil mezi revolucí a kontrarevolucí nutno hluboce a z různých stránek analyzovat situaci, která se tam vytvořila.

Nemůžeme považovat za jednoduchý problém skutečnost, že američtí imperialisté v jižní Koreji umístili svou armádu v počtu několika desítek tisíc mužů. Vyhnání amerických imperialistů z jižní Koreje si nelze představit jako velmi prostou záležitost. Dokud všechen lid jižní Koreje nepovstane v masovém měřítku k boji proti americkým imperialistům, nelze vůbec očekávat, že by se jim odtud zachtělo odejít.

V současné době američtí imperialisté vynakládají všechny své síly a prostředky na to, aby potlačili revoluci, jakmile jen propukne na kterémkoli místě světa. Proto by bylo pošetilé se domnívat, že prostě dobrovolně ustoupí z pozic, které si získali. Skutečnost několika uplynulých let ukazuje, že američtí imperialisté vyslali další kontingenty svých agresivních vojsk za účelem potlačení revolučního boje lidu, ale nestalo se ani jednou, že by se stáhli z míst, která již dříve obsadili. Dnes se američtí imperialisté v jižním Vietnamu dostali do slepé uličky. Avšak nejenže se odtud nehodlají stáhnout, ale naopak vyhrožují, že rozšíří válku i na území severního Vietnamu.

V plánech amerických imperialistů má jižní Korea, kterou okupují, významné místo jakožto agresivní základna pro útok na socialistický tábor. Osnují útok na Sovětský svaz nebo Čínu,

přičemž by Koreje chtěli využít jako mostu. Proto nemůže být promyšlení na to, že by se američtí imperialisté teď prostě jižní Koreje vzdali a odešli odtud. I nadále budou všemi prostředky a způsoby potlačovat revoluci v jižní Koreji a budou si chtít jižní Koreu trvale udržet i za cenu toho, že by ji zcela proměnili ve spáleniště.

Proto ani když konstatujeme, že se dnes revoluční situace v jižní polovině naší země zdárně rozvíjí, nesmíme zapomínat na to, že jihokorejská revoluce bude i nadále záležitostí obtížnou a dlouhodobou. Jestliže budeme situaci posuzovat krátkozrace a necháme se unést maloburžoazním radikalismem, budeme podle změn situace v tom či onom okamžiku buď přehnaně optimističtí nebo naopak propadneme přehnanému pesimismu. Při takovém přístupu bychom nemohli naši revoluci, jež je obtížná a komplikovaná, úspěšně provádět.

Znamená to snad, že v Koreji nelze americké imperialisty rozdrtit? Ovšem, že ne. Záhuba imperialismu je objektivním zákonem historického vývoje. Američtí imperialisté budou nakonec nepochybně z našeho území vyhnáni a jistě je stihne záhuba.

Otázka spočívá v tom, co učinit pro to, aby vyhnání amerických imperialistů z jižní Koreje a sjednocení vlasti bylo třeba o jediný den uspíšeno. Jinými slovy, jde o to, co učinit, aby naše revoluce, která je svou povahou dlouhodobá, mohla být dovršena v poněkud kratší době. To zcela závisí na tom, zda se nám podaří rychle vychovat revoluční síly, a na tom zda budeme dobře bojovat anebo ne. Čím rychleji vychováme mohutné revoluční síly, tím rychleji dosáhneme sjednocení vlasti, a naopak, čím více budeme s výchovou revolučních sil otálet, tím bude sjednocení vlasti vzdálenější.

Jakých revolučních sil je třeba pro vyhnání amerických imperialistů z naší země a pro dovršení národně osvobozenecké revoluce?

Aby naše revoluce zvítězila, je třeba dobře připravit tři druhy revolučních sil. Prvním z nich jsou revoluční síly severní Koreje, druhým revoluční síly jižní Koreje, třetím mezinárodní revoluční síly.

Vyhnání amerických imperialistů z půdy naší země a sjednocení vlasti je společným bojovým úkolem všeho lidu severní i jižní Koreje. Proto i lid severní Koreje, nemluvě ani o lidu jižní Koreje, který žije pod okupací amerických imperialistů, musí pěstovat své revoluční síly a vést rozhodný boj za sjednocení vlasti.

Naše strana již bezprostředně po osvobození určila severní Koreu jako základnu naší revoluce a důsledně uplatňovala linii všestranného posilování této revoluční základny jak po stránce politické a hospodářské tak po stránce vojenské. Protože jsme v souladu s takovouto správnou linií neustále posilovali a rozvíjeli naše revoluční síly, dokázali jsme odrazit ozbrojený útok amerických imperialistů a uhájit vymoženosti revoluce a čím dále tím více jsme měnili poměr sil v naší zemi ve prospěch revoluce. Pevně vybudovaná revoluční základna v severní polovině naší země je dnes spolehlivou zárukou vítězství našeho lidu.

Avšak s pouhým posilováním revolučních sil v severní polovině země se nelze spokojit. Bezprostředním útlakem a vykořisťováním amerických imperialistů dnes trpí lid jižní Koreje. Při vyhnání amerických imperialistů z jižní Koreje musí proto hlavní úloha připadnout především jihokorejskému lidu. Jen tak bude možno zasadit přímý úder koloniálnímu panství amerického imperialismu v jižní Koreji a jihokorejská revoluce se bude rychleji rozvíjet tlakem lidových mas.

O tom, že bez přípravy revolučních sil v jižní Koreji revoluce nemůže zvítězit, jsme se již přesvědčili. Kdyby v době Vlastenecké osvobozenecké války Jihokorejci v týlu nepřítele byli vyvolali povstání a bojovali koordinovaně s ofenzívou lidové armády, byli bychom nepřítele naprosto rozdrtili a otázku sjednocení vlasti bychom byli již vyřešili. I později se naskytla nejedna příležitost, aby vítězství jihokorejské revoluce bylo uspíšeno, jen kdyby revoluční síly v jižní Koreji byly silné. Ústřední otázkou je to, aby sám jihokorejský lid pozdvihl pochodeň boje za provedení revoluce.

I kdyby jihokorejský lid revolučním způsobem povstal, ale severokorejský lid by mu přitom neposkytl aktivní pomoc, nebylo by ovšem možné úspěšně rozdrtit americké imperialisty a jejich

přisluhovače. Revoluční síly v jižní i severní Koreji je třeba připravovat současně a národně osvobozeneckou revoluci se podaří vítězně dovršit jen tehdy, až všechen lid severní i jižní Koreje zasadí americkým imperialistům úder společnými silami.

Aby naše revoluce mohla zvítězit, nestačí, aby vzrostly naše vnitřní revoluční síly, ale musí dále vyrůst i mezinárodní revoluční síly. Korejská revoluce je jedním z článků revoluce světové. Americký imperialismus je hlavou světové reakce a je společným nepřítelem pokrokových lidí na celém světě. Porážka amerických imperialistů v Koreji úzce souvisí s jejich porážkou ve světovém měřítku. Čím více budou sílit světové revoluční síly a čím více se američtí imperialisté budou všude na světě dostávat do slepé uličky, tím více bude základna amerických imperialistických agresorů v jižní Koreji slábnout a tím dříve korejská revoluce zvítězí. Proto musíme bojovat o neustálé posilování mezinárodních revolučních sil.

Nemůžeme očekávat, že by korejská revoluce zvítězila bez přípravy těchto tří druhů revolučních sil.

Doufat ve vítězství revoluce a přitom dostatečně nepřipravovat revoluční síly znamená pohybovat se na půdě plané fantazie. Nelze spoléhat na nějakou okamžitou událost ani na nějakou náhodu.

Říká se, že staří lidé v jižní Koreji se teď snaží uhádnout, kdy asi dojde k sjednocení Koreje, podle starého spisu Čhonggamnok, ale Čhonggamnok to vyřešit nemůže. Na tuto otázku je třeba dát vědeckou odpověď.

Jako nezvratný objektivní zákon platí, že kontrarevoluci lze rozdrtit jen tehdy, když revoluční síly jsou mohutné a že revoluce může zvítězit jen tehdy, jestliže kontrarevoluce je rozdrcena. Musíme nejprve spolehlivě vybudovat naše vlastní revoluční síly a opřít se o ně a pak se musíme opřít o mezinárodní revoluční síly. Jestliže dobře provedeme přípravu revolučních sil, pak vítězství v revoluci nebude problémem.

2. O dalším posílení revolučních sil v severní polovině naší republiky

Zcela na prvním místě musíme posilovat revoluční síly severní Koreje. Při dalším rozšiřování revoluce je třeba vycházet z upevňování a rozvíjení výsledků, kterých již bylo v revoluci dosaženo. Zejména za podmínek, kdy naše státní území je vlivem agrese cizích imperialistů rozděleno na sever a jih, je nejsprávnější cestou posilování našich revolučních sil právě spolehlivé vybudování severní poloviny naší země, kde vládu má již v rukou lid, v mohutnou základnu revoluce. Posilování revolučních sil severní poloviny země bude nejen mocným úderem americkým imperialistům a jejich přisluhovačům, ale též velkou pomocí pro rychlé pěstování revolučních sil v jižní Koreji a pro posilování mezinárodních revolučních sil.

Lze říci, že revoluční síly se skládají hlavně ze tří prvků, a to ze sil politických, hospodářských a vojenských. Posilování revolučních sil znamená proto pěstování všech tří zmíněných druhů sil.

Přitom na prvním místě je důležité další posilování politických sil. Revoluční boj je především bojem politickým. Vítězství či porážka revoluce závisí především na tom, zda jsou politické síly spolehlivě vybudovány či nikoliv. Když říkáme, že posilujeme naše politické síly, znamená to, že všestranně posilujeme Korejskou stranu práce, která je vedoucí silou revoluce, a že pevně stmelujeme všechny lidové masy kolem strany.

1,300.000 členů strany práce musíme vyzbrojovat marxleninskou ideologií a musíme je stmelovat v žulové jednotě kolem ústředního výboru strany, který je generálním štábem naší revoluce. Když budeme postupovat takto, bude síla naší strany neporazitelná. Zároveň musíme sjednocovat všechen lid, aby stál jako jeden muž při naší straně. V takovém případě budeme mít dvanáctimiliónové ocelové šiky, jejichž jádrem bude Korejská strana práce. To bude veliká revoluční síla, s kterou bude musit každý počítat.

Dnes se naše strana vyvinula v mohutnou marxisticko-leninskou stranu, která svými kořeny tkví hluboko v lidových masách.

Avšak stranu je třeba dále posilovat a lidové masy je třeba ještě pevněji sjednocovat kolem strany. Dnes můžeme říci, že základní vrstvy lidových mas máme sjednoceny kolem strany. Avšak pro to, abychom kolem strany sjednotili všechny vrstvy lidových mas, bude třeba v budoucnu vyvinout veliké úsilí. S výjimkou velice malého počtu reakcionářů musíme všechny vrstvy lidových mas získat, převychovat a učinit z nich horlivé stoupence naší strany. Musíme dosáhnout toho, aby všechen náš lid považoval naši stranu za svou vlastní stranu a i za nejtěžší situace naši stranu hájil a za ni bojoval. Až to učiníme, budeme moci v revolučním boji dosáhnout vítězství, ať se vytvoří jakákoli situace. Jestliže sjednotíme všechen lid, nemusíme mít strach ani z imperialismu ani z revizionismu.

Jestliže převychováme všechny vrstvy lidových mas v severní polovině naší republiky a spolehlivě je získáme na stranu revoluce, bude to mít dobrý vliv i na jihokorejský lid a bude to velkou pomocí při sjednocování jihokorejského lidu kolem naší strany. Proto další posílení práce naší strany se všemi vrstvami lidových mas má obrovský strategický význam pro provedení revoluce v naší zemi.

Musíme vychovat a převychovat všechny členy strany a pracující v duchu marxisticko-leninské ideologie a dosáhnout toho, aby pracující masy severní části naší země kráčely vpřed s pevnou vírou v komunismus.

Další důležitou věcí je ještě více zvyšovat hospodářskou sílu severní části naší země. Bez zvyšování hospodářské moci státu nelze zvýšit ani politické síly ani obrannou moc státu. Mohutná hospodářská moc je důležitou materiální zárukou vyřešení politických úkolů. Jen když budeme úspěšně postupovat vpřed při budování hospodářství, budeme moci lidu ještě hlouběji vštěpovat poznání o přednostech socialistického zřízení a vytvořit materiální podmínky pro to, aby mohl radostně pracovat a šťastně žít.

Mohutná hospodářská moc, kterou máme, je cenným kapitálem pro sjednocení vlasti. Čím více budeme posilovat naši hospo-

dářskou moc, tím větší revoluční vliv to bude mít na jihokorejský lid. Pracující v jižní Koreji dnes chodí otrhaní a hladoví, v nemoci se jim nedostává léků a nemohou chodit do škol, třebaže se chtějí učit. Přitom se v severní polovině naší země všichni lidé najedí i ošatí a žijí bez strastí a starostí, každý se může podle libosti učit a když onemocní, má léčení zdarma a nemusí za ně dát ani haléř. Každý Jihokorejec, který by navštívil severní Koreu, by proto uznal, že severní Korea dělá správnou politiku, a vzklíčilo by v něm odhodlání bojovat proti koloniální nadvládě v jižní Koreji.

Právě v tom vidíme závažný důvod toho, proč se američtí imperialisté a jejich přisluhovači stavějí proti stykům mezi severem a jihem. Myslí si totiž, že kdyby lidé z jižní Koreje viděli, jak je v severní Koreji vybudován socialismus, určitě by povstali proti jihokorejskému režimu koloniální nadvlády a snaží se to zařídit tak, aby lidé z jižní Koreje se pokud možno nemohli na vlastní oči se skutečností severní Koreje seznámit. Nepřátelé se ze všech sil snaží zamezit vliv našeho hospodářství na jižní Koreu.

Nedávno přišel Pak Čong Hi s heslem „nejprve budovat, pak sjednotit", což má znamenat: vítězství nad komunisty zajistí jen takové sjednocení, které nastane až poté, co jižní Korea bude lépe vybudována než severní Korea. Avšak takový sen jeho bandy se za koloniální nadvlády amerického imperialismu nikdy nemůže uskutečnit.

Musíme naše hospodářství dále rozvíjet a dosáhnout toho, aby se naši pracující ve městech a na vesnici těšili bohatému a kulturnímu životu.

Až v důsledku takového úsilí bude hospodářská moc severní Koreje posílena a rozdíl mezi životem lidu v severní a jižní Koreji bude zřetelný jako rozdíl mezi rájem a peklem, bude jihokorejský lid ještě toužebněji vzhlížet k severní polovině naší republiky a odvážně povstane proti koloniální nadvládě amerického imperialismu.

Posilování naší hospodářské moci se stane příspěvkem i k rozvíjení světové revoluce. Když budeme mít mohutnější hospodářskou moc, přispěje to značně k posílení moci socialistického tábora.

O tom, jak posilovat hospodářskou moc, zde dlouze mluvit nebudu, protože o tom mluvíme stále. V našem postupu vpřed se musíme i nadále řídit linií budování samostatného národního hospodářství. Všechna odvětví národního hospodářství musíme vybavovat moderní technikou a budovat mohutné samostatné národní hospodářství tak, aby v něm byl proporcionálně rozvinut průmysl i zemědělství, těžký i lehký průmysl, těžební i zpracovatelský průmysl. Musíme zejména ještě více rozvinout těžební průmysl, v širokém měřítku odkrývat nerostné bohatství, jímž naše země oplývá a efektivně ho využívat. Jen se chlubit tím, že máme velké nerostné bohatství, není k ničemu. Musíme je aktivně odkrývat a využít pro budování hospodářství, pro sjednocení země, pro rozdrcení imperialismu.

Další důležitou věcí je posilování vojenské moci. Revoluční ozbrojené síly jsou mohutným prostředkem pro rozdrcení kontrarevolučních sil a pro zajištění vítězství revoluce. Bez posilování vojenské moci nelze ani ubránit vymoženosti revoluce před útokem nepřátel, ani ochránit politické a hospodářské síly, ani je dále zvyšovat a rozvíjet. Proto musíme vynaložit všechny síly pro posilování naší vojenské moci.

Zvyšování vojenské moci je potřebné i pro uhájení míru. Když budeme mít velkou vojenskou moc, neodváží se nás nepřátelé svévolně napadnout a bude možno uhájit mír.

I mírové sjednocení vlasti bude možno provést jen tehdy, když vedle politických a hospodářských sil budeme mít připraveny mocné vojenské síly. Když naše síly budou slabé, nepřátelé se mohou opovážit na nás udeřit s heslem „sjednocení na základě tažení na sever", ale když naše síly budou mít zřetelnou převahu, bude možno nepřátelský útok zavčas překazit a dokonce přinutit americké imperialisty, aby se stáhli a uskutečnit mírové sjednocení vlasti.

Nepřátelé se případně mohou i opovážit rozpoutat válku. I v takovém případě budeme moci, jestliže budeme mít mocné ozbrojené síly, nejen odrazit útok nepřítele, ale společně s jihokorejským lidem budeme moci cizí agresivní síly z našeho území

vyhnat a dovršit velkou věc sjednocení naší vlasti. Posilování vojenské moci je proto potřebné vždy, bez ohledu na to, zda revoluce postupuje mírovou cestou nebo zda je prováděna s použitím nemírových metod.

Naše strana již vydala jasné směrnice k otázce posilování naší vojenské moci. Kdybychom je měli shrnout, tedy je to přeměna lidové armády na armádu kádrovou, modernizace výzbroje, opevnění vojenských pozic, ozbrojení všeho lidu a přeměna celé země v jedinou pevnost.

Přeměna armády na armádu kádrovou znamená dosažení toho, aby každý vojín nabyl velitelské kvalifikace. Naše lidová armáda pak nejen kvalitativně zesílí, ale protože všichni vojáci budou schopni v případě ohrožení plnit úkoly velitelů, bude možno se o ně opřít jakožto o jádro a v krátké době libovolně zvýšit početní stavy našich ozbrojených sil.

Na základě naší vlastní hospodářské moci si musíme vyrábět zbraně, které potřebujeme, a všemi prostředky zbraně dále modernizovat.

Opevňovat vojenské pozice znamená budovat spolehlivá obranná zařízení, schopná sloužit po dlouhou dobu. Při boji s nepřítelem je možnost opírat se o spolehlivé obranné linie velmi výhodná. Zkušenost Vlastenecké osvobozenecké války nám ukazuje, že hornatost naší země umožňuje budovat opevněné obranné linie za velmi výhodných podmínek.

Jestliže všechny obranné pozice vybudujeme jako spolehlivé pevnosti a budeme dobře bojovat, pak můžeme zmařit jakýkoli útok nepřítele. Vždyť jestliže naše lidová armáda, vyzbrojená komunistickými myšlenkami, bude bojovat moderními zbraněmi a opírat se o spolehlivá obranná zařízení, pak jeden voják lidové armády se kdykoli může postavit na odpor stovce útočníků. Musíme tedy takto dobře připravit lidi, zbraně i pozice a uvést tak v život heslo strany, že z lidové armády je třeba učinit armádu, schopnou vyrovnat se se stonásobnou přesilou.

Aby byla zvýšena naše vojenská síla, je důležité dát všemu lidu zbraně a proměnit celou zemi v jedinou pevnost. Musíme ozbrojit všechen náš lid, musíme provést takovou přípravu, abychom v případě ohrožení byli schopni využít veškeré síly a zdrojů

naší země pro vojenské účely, musíme po celém území naší země vybudovat spolehlivá obranná zařízení. Něco takového znamená nepřekonatelnou obrannou pohotovost, která je uskutečnitelná jen za socialistického zřízení, kde lid je pánem státu a společnosti.

Když všechen lid vyzbrojíme a celou zemi proměníme v jedinou pevnost, pak se nás žádný nepřítel neodváží beztrestně dotknout, a i kdyby na nás nepřátelé slepě udeřili, stihne je hanebná porážka.

Dnes máme všechny materiální i morální podmínky pro to, abychom mohli dále zvyšovat revoluční síly severní části naší země v oblasti politické, hospodářské i vojenské. Růst revolučních sil v severní polovině naší republiky nemůže zarazit žádná síla. Musíme úspěšně budovat socialismus a v zájmu ještě rychlejšího splnění historického úkolu sjednocení vlasti vynakládat všechny síly pro spolehlivé vybudování revoluční základny v severní části země, která je zárukou všech našich vítězství.

3. O přípravě mohutných revolučních sil v jižní Koreji

Spolu se zvyšováním revolučních sil severní Koreje je třeba vychovávat revoluční síly v jižní Koreji. Jihokorejské revoluční síly jsou dosud velmi slabé. Uvědomění lidových mas je nízké a revoluční řady se dosud příliš nerozrostly. A tak, ačkoliv jihokorejský lid je dnes vystaven všemožným urážkám a útlaku ze strany Američanů, ač umírá hlady, zimou a pod ranami holí, nemůže povstat do boje s nepřítelem. Mnozí lidé zmoženi životními útrapami se vrhají do řeky Hangang nebo se oběsí na hoře Pugaksan, často dochází dokonce ke kolektivním sebevraždám celých rodin, ale lidí, kteří by se odhodlali padnout v boji s utlačovateli, je málo.

Je opravdu možno říci, že když jsou lidé doháněni až k sebevraždě, jsou poměry vyhroceny do krajnosti. Z čeho by měl mít strach člověk, který se rozhodl zemřít? Kdyby si tedy lidé v jižní Koreji jasně uvědomovali, kdo je jejich nepřítelem, pak by

se vrhali na Američany s tím, že když už mají zemřít, alespoň jednoho z nich srazí, aby zemřeli oba dva, místo aby si bez náhrady jen vlastníma rukama ukrátili život.

Skutečnost, že v jižní Koreji dochází k mnoha sebevraždám, svědčí proto na jedné straně o tom, že se společensko-ekonomická krize do krajnosti vyhrotila, ale také o tom, že revoluční uvědomění lidu je ve srovnání s tím velice nízké. Lidé v jižní Koreji ještě přesně nevědí, kde leží kořeny jejich strádání a neštěstí, a nevědí, proti komu by měli bojovat. Dokud je uvědomění lidu nízké, nelze doufat ve vítězství revoluce. Jihokorejskému lidu je třeba dodat uvědomění a zorganisovat jej v mohutné revoluční oddíly.

Severokorejský lid může jihokorejskému lidu pomáhat, ale zastoupit ho v jeho boji nemůže. Je nemyslitelné, že by obyvatelé provincie Hamgjongdo mohli bojovat místo obyvatel provincie Čollado nebo lidé z provincie Pchjongando místo lidí z provincie Kjongsangdo. Revoluci v provincii Čollado mohou nejlépe provádět lidé z Čollada, kteří dobře znají tamější situaci a kteří jsou nejvíce ze všech zainteresováni na revoluci ve své provincii.

Dnes má jižní Korea asi dvakrát tolik obyvatel co severní Korea. Neměli bychom pomýšlet na to, že bychom toto množství obyvatel jižní Koreje v boji nahradili, ale musíme naopak dosáhnout svou aktivní pomocí toho, aby oni sami povstali k boji. Až všechen lid jižní Koreje povstane k revolučnímu boji, bude to hrozná síla, která dosáhne velkého vítězství.

Jak je tedy třeba pěstovat jihokorejské revoluční síly?

Především je důležitou otázkou spolehlivé vybudování vedoucí armády revoluce. Vedoucí armádou revoluce rozumíme základní třídy, které lze pro revoluci zmobilizovat, a marxisticko-leninskou stranu, hluboce zakotvenou v těchto třídách. Teprve když pod vedením marxisticko-leninské strany budou mobilizováni dělníci a rolníci, kteří tvoří základní třídy společnosti, bude moci revoluce zvítězit.

Přitom je zdaleka nejdůležitější, aby se strana pevně uchytila v dělnické třídě. Nelze podceňovat práci s dělnickou třídou poukazem na to, že dělnická třída je dnes v jižní Koreji málo početná a že dělníci, pracující ve velkých moderních závodech,

se tam téměř nevyskytují. Ať je tomu jak chce, dělnická třída je třídou proletářů, je nejrevolučnější třídou schopnou bojovat až do konce. Proto je v jižní Koreji třeba dát se směrem uvědomování dělnické třídy, rozšiřování organizace strany v řadách dělnické třídy a na tomto základě postupně rozšiřovat revoluční řady pronikáním do širokých lidových mas.

Dále je v jižní Koreji nutno získat masy pracujících rolníků. Rolnictvo je v jižní Koreji nejen početné, ale v jeho středu je také mnoho poloproletářů, kteří nejsou s to uhájit živobytí a žijí na pokraji hladu. V jižní Koreji jsou rolníci spolu s dělníky vedoucí armádou revoluce. V jižní Koreji je nutno všestranně zvyšovat stranické síly v rolnických masách, je nutno probouzet rolníky k uvědomění a k účasti na revolučním boji.

Zároveň s takovýmto posilováním sil strany mezi dělníky a rolníky, kteří tvoří oddíly vedoucí armády revoluce v jižní Koreji, je důležité, aby bylo budováno řídící jádro strany. Jestliže neexistuje silné řídící jádro, pak ani když existuje stranická organizace, nemůže strana projevit bojeschopnost. Je nutno vybudovat vedení strany, složené z velmi schopných lidí, dokonale vyzbrojených marxisticko-leninským světovým názorem a ovládajících umění samostatně vytyčit strategii a taktiku revoluce, a za jeho řízení podnikat další kroky v revolučním boji.

Toto vedení je třeba vytvořit z nejschopnějších lidí z jižní i severní části země. Právě tak jako si v minulosti korejští komunisté vychovali své základní revoluční kádry během zkoušek strastiplného boje, lze připravit i řídící jádro jihokorejské revoluce pouze v průběhu obtížných bojů. V minulosti jsme si my, komunisté, vytkli za cíl, že vlastními silami provedeme revoluci, a tak jsme založili ozbrojené oddíly a bojovali jsme s japonskými imperialisty. V průběhu tohoto boje se naše revoluční řady neustále rozrůstaly, což se po osvobození stalo naším kapitálem, na jehož základě jsme mohli zorganizovat stranu a správně řídit revoluci v naší zemi. Je nutno považovat za zásadní věc, aby si i jihokorejští komunisté sami zorganizovali stranu, sami vybudovali její řídící jádro a vlastními silami vedli revoluci vpřed.

Takovým způsobem je třeba dosáhnout toho, aby i za sebeobtížnějších poměrů vlastními silami dokázali správně posoudit

situaci, vytyčit správnou strategii a taktiku a v souladu s ní vésti energický boj. Jen lidi, kteří i bez instrukcí shora dokáží samostatně správně posoudit situaci a podle toho organizovat boj, je možno nazvat revolucionáři, schopnými vésti revoluci.

Vychovat lidi v opravdové marxisty-leninisty není v žádném případě snadná věc. Nelze se domnívat, že se marxistou může člověk stát, když si vyslechne pár přednášek na vysoké škole a přečte si několik knížek. Kdo chce poznat podstatu marxismu-leninismu, musí se zocelit v ohni revolučního boje. Musí někdy zkusit vlastní hlavou si zvolit strategii a taktiku, musí se opravdu utkat v ostrém boji s nepřítelem. Jen v průběhu takového boje mohou vyrůstat opravdu dobří marxisté-leninisté, kteří umějí spojovat teorii s praxí. Všechny vynikající revoluční kádry v minulosti fakticky takto vyrůstaly.

Ani jihokorejští soudruzi nemají očekávat, že jim někdo zorganizuje stranu a obstará vedení, ale sami musí zorganizovat stranu, sami si musí vytyčit strategii a taktiku a sami se musí zocelit v bojích poté, co jasně poznají základní zásady komunismu. Takto zocelení soudruzi pak utvoří vedoucí jádro, zorganizují široké masové organizace a pak musí od drobných hospodářských zápasů postupně přecházet až k velkým revolučním bojům. Podle okolností a podmínek té či oné doby musí revolucionáři umět dovedně stanovit a provádět všechny formy boje bez rozdílu, ať už jde o boje v malém nebo velkém měřítku, hospodářský boj nebo politický boj, ilegální boj nebo legální boj, ozbrojený partyzánský boj nebo nenásilný boj. Dokáží-li to, budou se revoluční řady v jižní Koreji dále rozšiřovat a boj lidových mas bude nabývat na mohutnosti. Pouhou propagační nebo organizační prací není možno vychovat jádro ani pozvednout uvědomění lidových mas. Revoluční síly rostou jen v boji.

Teprve až strana hluboce zakotví mezi jihokorejskými dělníky a rolníky a až bude vybudováno marxisticko-leninské vedoucí jádro, bude možno říci, že v jižní Koreji vyrostla vedoucí armáda revoluce.

Další důležitou otázkou pro vybudování revolučních sil v jižní Koreji je stmelení nejrůznějších vrstev lidových mas do jednotné fronty. Do jednotné fronty je třeba zahrnout všechny

vrstvy lidu, které touží po demokracii, především jihokorejskou inteligenci, mládež a studentstvo, maloburžoazní vrstvy ve městě a příslušníky národní buržoazie, kteří mají dobrou vůli.

Z čeho vyplývá nezbytnost, aby se dobře prováděla práce na vybudování jednotné fronty?

Když se tato práce bude provádět dobře, vytvoří se tak za prvé velmi dobré podmínky pro budování vedoucí armády revoluce. Jen za podmínky, že široké masy jsou sjednoceny v jednotné frontě, je možné do značné míry izolovat kontrarevoluční síly, oslabit útoky nepřítele proti vedoucí armádě revoluce, chránit a neustále rozšiřovat řady revolučních sil. Za druhé je tak možno vybudovat mocné oddíly, které budou nápomocny vedouci armádě revoluce. Příslušníci všech vrstev lidových mas sice nemohou tvořit vedoucí armádu revoluce, ale ve spojení s dělníky a rolníky se mohou stát významnou pomocnou silou, schopnou zasazovat nepříteli velké rány. Proto je třeba na jedné straně budovat spolehlivou vedoucí armádu revoluce a na druhé straně budovat jednotnou frontu tak, aby nejširší vrstvy lidových mas byly získány na stranu revoluce.

Jednotná fronta má dvě formy: jednotná fronta shora a jednotná fronta zdola.

Základem upevňování revolučních sil je vždycky získávání lidových mas. Proto i při budování jednotné fronty je třeba posilování jednotné fronty zdola považovat za základ. Jednotná fronta shora, která by nespočívala na základě jednotné fronty zdola, by nemohla být pevná a neměla by velkou váhu.

Je však třeba vážně usilovat i o jednotnou frontu shora. Jednotná fronta s pokrokovými osobnostmi, které se vyskytují uvnitř politických stran vládnoucí třídy, nebo se špičkami politických stran středu vytváří příznivé podmínky pro upevňování jednotné fronty zdola.

Naším hlavním zaměřením při budování jednotné fronty je tedy, stručně řečeno, posilování jednotné fronty zdola, aby byly získány všechny vrstvy lidových mas, a budování jednotné fronty shora na tomto základě, za podmínky neustálého zvyšování vedoucí úlohy hlavní síly revoluce.

Další důležitou věcí je oslabování kontrarevolučních sil. Oslabování kontrarevolučních sil má stejný význam jako posilování revolučních sil. Zároveň s upevňováním revolučních sil musíme vynakládat veškeré úsilí i na oslabování sil kontrarevoluce ve všech oblastech, ať v politice nebo hospodářství, nebo v kultuře či vojenství.

Při oslabování sil kontrarevoluce má mimořádnou důležitost rozleptávání nepřátelské armády. Armáda je poslední pevností, do níž se vládnoucí třída uchyluje. Historie revolucí svědčí o tom, že tam, kde armáda přejde na stranu lidu, nemůže se žádná vládnoucí třída vyhnout své záhubě.

Špičky dnešní jihokorejské armády pocházejí sice z reakčních tříd, ale absolutní většina vojáků a nižších důstojníků vyšla ze základních tříd společnosti. Bude-li se tedy dobře provádět práce mezi vojáky nepřátelské armády a podaří-li se jim vštípit třídní uvědomění, pak bude v jižní Koreji možno armádu vést na stranu revoluce. Není to samozřejmě snadná záležitost. Tuto činnost však nesmíme v žádném případě podceňovat. I kdyby to mělo trvat déle, je třeba trpělivě usilovat o vybudování revolučních sil v lůně nepřátelské armády.

V souvislosti s budováním revolučních sil v jižní Koreji bych nakonec chtěl zdůraznit otázku vychovávání schopných revolučních kádrů z řad soudruhů, kteří k nám přišli z jižní Koreje. V severní polovině naší země je dnes lidí, kteří přišli z jižní Koreje, mnoho. Jsou to velmi dobří soudruzi, kteří pro revoluci opustili své domovy, aby přešli do severní Koreje. Tyto soudruhy můžeme nazvat velkým pokladem, který naše strana má pro provedení revoluce v jižní Koreji.

Budeme musit tyto soudruhy systematicky vychovávat, aby po návratu do jižní Koreje mohli plnit avantgardní úlohu ve všech oblastech, v politice, hospodářství i kultuře.

4. O dalším upevňování mezinárodních revolučních sil

Zároveň s neustálým hromaděním revolučních sil v severní i jižní Koreji musíme bojovat za upevnění mezinárodních revolučních sil.

Je třeba dále posilovat solidaritu s mezinárodními revolučními silami a rozvíjet energický boj za izolování amerického imperialismu a za zmaření jeho agresivní politiky. Musíme udržovat pevnou jednotu s lidem všech socialistických zemí, musíme aktivně podporovat asijské, africké a latinskoamerické národy, bojující za své osvobození z područí imperialismu, a upevňovat solidaritu s těmito národy. Naše orgány, vyvíjející činnost směrem do zahraničí, musí dále zlepšovat vztahy s novými nezávislými státy a s neutrálními státy, seznamovat lid těchto zemí s naším spravedlivým stanoviskem v boji proti americkému imperialismu a usilovat o získání jeho podpory pro naši věc.

Musíme udržovat svazek se všemi národy na světě, které bojují proti americkému imperialismu, a aktivně podporovat jejich protiamerický boj. Musíme dále využívat i konfliktů a rozporů mezi americkými imperialisty a francouzskými nebo japonskými imperialisty i mezi dašími imperialisty navzájem. Tak musíme přispívat k maximálnímu izolování amerického imperialismu na mezinárodním poli a k jeho zahánění do slepé uličky na kterémkoli místě na světě.

Významnou otázkou, na kterou je třeba dbát v naší zahraničně politické činnosti, je skromnější vystupování vůči našim přátelům. Musíme se samozřejmě rozhodně vypořádat s patolízalstvím, které všechno cizí považuje za skvělé, zatímco na našem neshledává nic dobrého. Avšak překonávat patolízalství rozhodně neznamená, že bychom vůči příslušníkům jiných zemí směli vystupovat povýšenecky. Musíme si vážit lidu všech zemí, které s námi mají dobré vztahy, a musíme vystupovat s tradiční skromností našeho lidu.

Zvyky a etiketa lidí na Východě a Západě se poněkud liší. Pracovníky našich institucí, zabývajících se činností ve vztahu k zahraničí, musíme naučit, aby vůči lidem ze Západu vystupovali v souladu se západními zvyky, vůči Asijcům v souladu

s orientálními zvyklostmi tak, aby se v jejich chování nevyskytovaly nedostatky. Ani člověk ze Západu ani z Východu nebude skromné vystupování zajisté hodnotit záporně. Proto musíme rozhodně zamezit všechny projevy nadutosti a neskromnosti při jednání s jakýmikoli našimi hosty.

Hostů z ciziny si musíme vážit a chovat se k nim přívětivě, musíme se zbavit okázalosti a ukazovat pravou skutečnost naší země. Musíme všem lidem na světě ukázat, že Korejci upřímně usilují o sjednocení své vlasti, že vedou skromný způsob života, ačkoli už mnoho věcí vybudovali, a nadále vedou těžký boj. Pak začnou tito lidé americké imperialisty, kteří okupují jižní Koreu a zabraňují sjednocení naší vlasti, odsuzovat a budou upřímně podporovat boj našeho lidu. Tak si všude ve světě musíme získat mnoho přátel a spolubojovníků, kteří nás budou podporovat.

Aby byly upevněny mezinárodní revoluční síly, je dnes nezbytně třeba bojovat proti revizionismu. Soudobí revizionisté uzavírají s americkými imperialisty bezzásadové kompromisy, vzdávají se jim a šíří iluze o imperialismu. To působí škodlivě, neboť to povzbuzuje americké imperialisty v jejich agresivní politice a vede k oslabování revolučního boje pokrokových lidí na celém světě proti imperialismu. Musíme soudobý revizionismus rozhodně odrazit a kráčet vpřed, ještě výše třímajíce prapory revolučního marxismu-leninismu a protiimperialistického národně osvobozeneckého boje.

Posílení solidarity revolučních národů celého světa s naším lidem a oslabení agresivních sil amerického imperialismu na mezinárodním poli bude jihokorejskému lidu významnou pobídkou v jeho protiamerickém národně osvobozeneckém boji a vytvoří příznivou situaci pro sjednocení naší vlasti.

5. O konkrétních cestách k sjednocení vlasti

(Tato kapitola nebyla zveřejněna.)

O ÚKOLECH SOCIALISTICKÉHO SVAZU PRACUJÍCÍ MLÁDEŽE

Projev na 5. sjezdu Korejského svazu demokratické mládeže
15. května 1964

Drazí soudruzi a soudružky delegáti a delegátky mládeže!

5. sjezd Korejského svazu demokratické mládeže dnes zasedá za obrovské pozornosti nejen našich chlapců a děvčat, ale všeho lidu. Celá strana a všechen lid vřele zdraví váš sjezd a přejí sjezdu úspěch v jeho práci.

Naše strana a lid bezmezně milují naše skvělé chlapce a děvčata, váží si jich, věří v jejich revoluční elán a tvůrčí síly, skládá v ně veliké očekávání. Naše mládež a její bojová organizace Svaz demokratické mládeže se těší hluboké důvěře a lásce strany a lidu díky své bezmezné věrnosti straně a revoluci, díky svým velkým zásluhám, které si získala před vlastí a lidem.

Korejská mládež prošla cestou krušného, ale slavného boje.

Za panství japonských imperialistů se naše mládež vždycky stavěla na odpor proti jejich koloniálnímu útlaku a statečně bojovala za svou svobodu a práva, za osvobození a nezávislost našeho národa.

Mnozí mladí vlastenci za vedení korejských komunistů uchopili přímo do ruky zbraň a rozvinuli hrdinný protijaponský partyzánský boj, ukazujíce tak ušlechtilý příklad mladých komunistických revolučních bojovníků a demonstrujíce celému světu revolučního ducha korejské mládeže. Protijaponský ozbrojený boj nejen povznesl národně osvobozenecké hnutí a komunistické hnutí v naší zemi na nový, vyšší stupeň, ale vytvořil i skvělou tradici mládežnického hnutí.